

[Himmelstrup.]

Dækningslove, vil vi være i Stand til at stemme for. Om vi i sidste Instans kan stemme for hele Komplekset, vil ganske afhænge af, hvorledes man stiller sig til de to Spørgsmaal, vi tidligere har rejst, og som vi rejser igen, nemlig Spørgsmaalet om en Styrkelse af de Beløb, der støtter Kommunerne i deres Vejudgifter, og Spørgsmaalet om Stillingen til Toldloven af 15. Oktober 1932.

Korsgaard: Jeg vil begynde med at gøre den indledende Bemærkning, at naar jeg er Ordfører i Spørgsmaalet om Toldafgifterne, er Grunden den, at det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke har kunnet være her paa Grund af Sygdom.

Jeg vil først sige et Par Ord om Arveafgiftsloven. Vi er, som før, imod Forslaget. Vi mener, at de Arveafgiftshøjder, der findes i den bestaaende Lov af 1922, er meget kraftige, naar det drejer sig om Arv uden for første Linie. Efter Forslaget, som det er her, kan Arveafgiftsbeløbet komme op paa et halvt Hundrede Procent, og det synes vi er for meget. Vi tror i dette Forhold som i alle andre Forhold ikke paa det forstandige i at indføre saa høje Afgifter, idet det uvægerligt vil medføre visse andre Dispositioner, som ingen for Alvor kan have Interesse i.

Jeg vender mig derefter til Toldafgifterne, hvor det jo drejer sig om et langt, langt betydeligere Lovkompleks. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har jo allerede sagt, at det efter hans Mening drejer sig om 85 Mill. Kr. Jeg ved ikke, om det er oplyst fra Finansministerens Side, hvor meget han regner med i Dag. Det er, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup rigtigt bemærkede, blevet oplyst over for det tidligere nedsatte Udvalg, at dengang var det vistnok 75 Mill. Kr. Men naar det ærede Medlem nu vil sige, at det der blev pillet frem, saa var det nu pillet frem forinden; det var nemlig pillet frem paa konservativ Foranledning i en Finanslovbetænkning; det drejede sig dengang om henimod 70 Mill. Kr. Naa, men dette kan for saa vidt være lige meget; efter det foreliggende gaar jeg ud fra, at man i hvert Fald, hvis ikke Oplysningen allerede er givet, vil faa den, naar Finansministeren faar Ordet, den Oplysning altsaa, hvor mange Penge det egentlig talt kan antages at dreje sig om.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse knytte et Par Bemærkninger til Socialdemokratiets Ordførers Udtalelser. Jeg vil

gerne gøre den almindelige Bemærkning, at naturligvis har Oppositionspartierne ikke alt for meget at skulle have sagt, det har man jo dagligt Bevis for, men jeg tror at turde sige, at Regeringspartiernes Ordførere staar om muligt endnu daarligere i det. For de kan jo ikke engang tillade sig at kritisere et Forslag. Det er jo for saa vidt kun Tjenerens Ord over for Herren, der her kommer frem, og det maa for saa vidt siges at være nogenlunde interesseløst, thi naar et Forhold af den Art er, som det skal være, maa man jo altid gaa ud fra, at Tjeneren holder med sin Herre.

Men foranlediget af Bemærkningen om, at paa den ene Side disse Skatter er fremkaldt af en vis Krise, og paa den anden Side, at vi vedblivende har Krise, vil jeg ogsaa gerne gøre den Bemærkning: ja, men det er jo ikke den samme Slags Krise, vi har. Dengang Skatterne blev indført, var det i hvert Fald væsentligst for at hjælpe Landbruget. Nu bruges der vist praktisk talt ingen af disse Penge til at hjælpe Landbruget; naar vi vedtager et eller andet til Hjælp for Landbruget, der koster Penge, saa vedtager man samtidig, hvis min Erindring ikke er forkert, visse Indtægtslove, saa jeg føler mig i hvert Fald ganske overbevist om, at disse Love ikke betyder synderligt med Henblik paa Landbrugskrisen. Men saa maa der altsaa være en anden Krise, og det er der jo ogsaa, og der er det besynderlige, at denne anden Krise er der, til Trods for at Socialdemokratiet sammen med det radikale Parti har regeret siden 1929 og siden 1936 har regeret, som vi jo alle ved, fuldkommen egenmægtigt. Man kan naturligvis sige, at det er Gentagelser, naar man maa foreholde dem: Hvad er det for en elendig Regering, vi i Virkeligheden har, med Henblik paa at skaffe nogenlunde brugelige Erhvervsforhold i dette Land, saaledes at vi ikke behøver disse store Skatter! Men det er noget, man bliver nødt til at sige saa ofte, der bliver Lejlighed dertil, og naar man søger efter Lejligheden, vil man jo nok kunne finde den nogenlunde ofte. Og det er jo Sandheden, at denne Regering aldeles ikke har evnet at skabe Erhvervsforhold, der er blot nogenlunde ordentlige, og dette til Trods for, at Regeringen ved mangfoldige Lejligheder, før de kom til Magten, erklærede, at de var de eneste, der kunde skaffe nogenlunde brugelige Forhold paa dette Omraade. Jeg kan for saa vidt ikke benægte, at vi har en Krise, hvortil disse Penge kan være ønskelige,